

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

Сумський державний університет (Україна)

Вища школа економіко-гуманітарна (Республіка Польща)

Академія техніко-гуманітарна (Республіка Польща)

IBM Canada, м. Торонто (Канада)

Державна установа "Інститут економіки природокористування та сталого розвитку

Національної академії наук України", м. Київ (Україна)

Парламент Ізраїлю, м. Єрусалим (Держава Ізраїль)

Національний технічний університет України

«Київський політехнічний інститут» (Україна)

Одеський національний політехнічний університет (Україна)

Технічний університет – Варна (Республіка Болгарія)

Університет “Проф. д-р Асен Златаров”, м. Бургас (Республіка Болгарія)

Університет Торонто (Канада)

УО «Вітебський державний технологічний університет» (Республіка Білорусь)

Економічні проблеми сталого розвитку

Экономические проблемы устойчивого развития

Economical Problems of Sustainable Development

Матеріали

Міжнародної науково-практичної конференції
імені проф. Балацького О. Ф.
(Суми, 11–12 травня 2016 р.)

У двох томах

Том 1

Суми
Сумський державний університет
2016

покупця. У даному разі витрати акумулюються у виробничих підрозділах і їх розподіл відбувається на всі одиниці, що пройшли через підрозділ на протязі певного періоду.

Для реформування на хлібопекарних підприємствах системи обліку витрат і калькулювання собівартості продукції бажано запроваджувати такий метод калькулювання собівартості продукції, який дозволить найбільш точно розподілити витрати між всіма видами продукції. Так, розрахунок собівартості окремих продуктів на хлібопекарних підприємства можна провести за допомогою розподілу за нормою виходу, а у деяких випадках можна застосувати розподіл витрат відповідно до сукупних споживчих властивостей. Крім того, при застосуванні попроцесного методу підприємствами хлібопекарського виробництва можуть використовуватися елементи нормативного методу. А саме, це систематичне виявлення відхилень фактичних витрат від діючих норм та нормативів, а також виявлення зміни цих норм [1,2]. За рахунок цього, можливо своєчасно визначити економію ресурсів, таким чином оптимізувати собівартість продукції і підвищити ефективність діяльності в цілому.

1. Ковтун С. Управление затратами. / С. Ковтун, Н. Ткачук, С. Савлук. – Х.: Фактор, 2007. – 272 с.

2. Іванюта П. В. Управління ресурсами і витратами: навч. посіб. / П. В. Іванюта, О. П. Лугівська ; За ред. Іванюти С.М. – К. : ЦУЛ, 2011. – 320 с.

ФОРМУВАННЯ ТА УПРАВЛІННЯ ІНВЕСТИЦІЙНИМ ПОРТФЕЛЕМ ПІДПРИЄМСТВА

д.е.н., доцент **Кобушко І. М.**, студентка гр. Ф-21 **Алексєєва С.О.**
Сумський державний університет (Україна)

Розвиток підприємства будь-якої галузі практично неможливий без ведення активної і в той же час раціональної інвестиційної політики. Через ефективне інвестування коштів або їх залучення відбувається максимізація прибутку, впровадження новітніх технологій, розширення господарської діяльності та інвестиційного потенціалу підприємства, що призводить до підвищення конкурентоспроможності. Ключовим завданням для ведення виваженої та ефективною інвестиційної діяльності є формування, оптимізація та управління портфелем інвестицій господарюючого суб'єкта.

У процесі формування інвестиційного портфеля необхідно забезпечити реалізацію основної мети – розробка і рух згідно інвестиційної стратегії через підбір найбільш ефективних інвестиційних проектів та фінансових інструментів. Постановка конкретних локальних задач у межах інвестиційної стратегії, визначення бажаного рівня ризику та доходу дозволяє обрати тип інвестиційного портфелю і відповідні фінансові інструменти. Основні задачі формування інвестиційного портфелю: мінімізація ризиків, забезпечення ліквідності та отримання запланованого рівня прибутку.

Управління інвестиційним портфелем, крім процедури його формування, включає оцінку дохідності обраних фінансових інструментів, оперативне управління та оцінювання результативності прийнятих управлінських рішень.

Оптимізація інвестиційного портфеля дає змогу мінімізувати ризики та отримати достатній рівень доходу, за умови урахування специфіки ринку та діяльності підприємства. Тому доцільно, з огляду на загальні рекомендації та програми, формувати кожній господарюючій одиниці власну інвестиційну стратегію і тактику, і в ході її реалізації встановлювати контрольні точки, на яких буде оцінюватися передусім кореляція обраних інструментів інвестування та ефективність сформованого портфелю. З огляду на відсутність єдиного підходу до будови системи управління інвестиціями і наявність великої кількості окремих критеріїв і практичних поглядів аналітиків важливим завданням є дослідження і систематизація знань і досвіду в даній сфері та розробка методичної бази, що б забезпечила можливість перспективного бачення та прорахунок успішної реалізації інвестиційних програм.

ПІДВИЩЕННЯ РІВНЯ ПРИБУТКОВОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

аспірант **Моргуненко Р. М.**, студент гр. Ф-41 **Новак К. С.**
Сумський державний університет (Україна)

Постійний обіг коштів є основою функціонування будь-якого підприємства. Він забезпечується процесом витрачання ресурсів, отриманням, розподілом та використанням доходів. Прибуток характеризує ефективність діяльності підприємства та є його основною метою.

Він формується під впливом внутрішніх та зовнішніх чинників. Внутрішні формуються у процесі діяльності підприємства (співвідношення між рівнем доходів та витрат, цінова політика, ефективність залучення та використання ресурсів, продуктивність діяльності підприємства). Зовнішні проявляються не у процесі діяльності підприємства, вони залежать від державної політики та економічної ситуації в країні (податкова система, регулювання цін державою, вартість необхідних послуг з різних галузей народного господарства, рівень інфляції, процес кредитування, рівень облікової ставки).

Рівень прибутковості можна підвищити двома способами:

- 1) збільшити прибуток, але зберегти суму витрат на попередньому рівні;
- 2) одночасно зменшити суму витрат та підвищити прибуток.

Для підвищення рівня прибутковості підприємству потрібно проводити такі заходи:

- покращувати виробничу структуру підприємства;
- реструктурувати виробництво;
- покращити організаційну структуру управління;